

עלון מס' 15 (3289)
כ"ז ניסן תשפ"א
9 אפריל 2021

ישראל חוגגת 73

יום העצמאות תשפ"א 2021

ליום העצמאות ה-73 של מדינתנו
 שלווה לכל חיילנו
 ברכה לשנת שלום
 בה יתגשם החלום
 שיביא לנו את השלווה
 שילשים את החזוה
 שמרו על עצמכם בעצמאותיכם
 וחזרו בשלום אלינו - אל ביתכם

אוהבים אתכם ולאים בכם,
 כל בית עין המפרץ

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

דףתרבות	3
לזכר הנופלים	4-5
מה תרם עין המפרץ במלחמת העצמאות	6-7
דף מידע מצוות שיוך דירות	8
הקיבוץ זה אנחנו	9
הביצה - התערוכה של עוזי בן אשר	10-12
מהסדנה של עוזי	13
מילים של התחלה - לקראת הסקר	14
מודעות	15
הובלת מועדון יום ג' ע"י אמירה - סיכום	16-17
לקראת הצבעה לתפקיד ניהול מש"א	18-19
ספורט	20
נר זיכרון	21
מגש הכסף	22

עורך: מוכה מלר, חברת מערכת: דפי עציוני
 פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.
 כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

דף תרבות

עדות בגוף ראשון - דור שני מדבר בגוף ראשון

סיפור בריחה והישרדות מופלאה של זלמן שמוקלר, אשר בגיל 12 איבד בזה אחר זה את הוריו, ובגיל 16 נותר לבדו בעולם.

הסיפור מסופר בגוף ראשון על ידי מאיר (שמוקלר) שקד.

ביום שבת 10.4 בשעה 18:00 במועדון

נזכור את כולם

יום שלישי 13.4 בשעה 20:00 – טקס ערב יום הזיכרון ליד מגדל התבואות.

יום רביעי 14.4 בשעה 11:00 – התכנסות בבית העלמין. פרחים יוצבו בכניסה.

יום רביעי 14.4 בשעה 20:30

ערב יום העצמאות

החבר במסכה ומופע זיקוקים

יום חמישי 15.4 בשעה 9:30

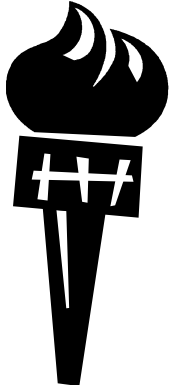
הפנינג יום העצמאות חוזר!

מוזמנים אורחים מקרבה ראשונה בלבד.
למען הצלחת האירוע – אנא הירשמו ללוח התורנויות

לכל האירועים נא להגיע עם מסכות

- ונזכור את כולם... -

אֶז תִּשָּׂאֵל הָאֲמָה, שְׁטוּפַת דָּמַע-וְקֶסֶם,
וְאֶמְרָה: מִי אַתָּם? וְהַשְׁנִים, שׁוֹקֵטִים
יַעֲנוּ לָהּ: אֲנַחְנוּ מִגֶּשׁ הַכֶּסֶף,
שְׁעָלֵיו לָךְ נִתְּנָה מְדִינַת-הַיְּהוּדִים."

כֵּךְ יֹאמְרוּ וְנִפְּלוּ לְרִגְלָהּ עוֹטְפֵי-צֶל
וְהַשָּׂאֵר יִסְפָּר בְּתוֹלְדוֹת יִשְׂרָאֵל.

נתן אלתרמן

73 שנים להקמת המדינה.

כמדי שנה אנו זוכרים את בנינו - וחברינו שנפלו במערכות ישראל.

73

שנה לנפילתו של **ארטק** - (מההשלמה הפולנית של עין-המפרץ, היה נשוי לנורית אורפז ז"ל, אביהם של עמרם ותרצה), שקרבן חייו הצעירים צרור בצרור התקומה.

57

שנים להירצחה של **רעיה** - (בתם של ציפורה ואליעזר גולן ז"ל, אחות לאמירה מלר). הפרח העדין, שזה עתה נפתחו חייה וכבר נשדדו, מושלכים אל מעגל הדמים והרוע, שאין רואים את סופו עד עצם היום הזה.

54

שנים לנפילתו של **ברונו** - (בנם של חנה וד"ר דוד מירס ז"ל, אח לדן. היה נשוי ללאה, אב לעידית ז"ל, גילה ועדנה) בגרותו הבשלה, ההומור הנפלא ושמחת החיים, מוטלים על מזבח מלחמות ישראל.

54

שנים לנפילתו של **משה ויזל** - (נער יתום ניצול שואה, שאומץ כבן למשפחת ילון: אשצייה ז"ל, דורון, ענת ומיה. היה נשוי למימי). השובב החביב עטור התלתלים וכחול העיניים, אשר נגדע לפתע בעודו מלא שמחת חיים ואופטימיות.

53

שנים לנפילתו של **יהושע כהן** (בנם של הנקה ואברהם כהן ז"ל, אח לנועם ויואב). הנער המחויך, טוב-הלב והמראה, שחושיו כמו משושים פנו לגילוי צפונותיה של הארץ האהובה עליו, זו שלא יכלה להבטיח לו מימוש ערגותיו ופריחתו.

48

שנים לנפילתו של **לוי בר-זיו** - (בנם של נואל ז"ל ותרצה בר-זיו, אח לרמי ולעודד. היה נשוי לגילה). הטיס הנועז והשובב, העלם שהיה במלוא מרץ הנעורים ותאוות החיים, והכל נמחק. כמו במכת אגרוף אחת, חדה ואכזרית.

48

שנים לנפילתו של **זבולון אמיצי** - (בנם של הנקה ובן ציון אמיצי ז"ל, אח לרותי ז"ל ולדינה. היה נשוי ליהודית ואב ליובל). זבולי היפה, הנישא כמו על כנפי נשרים על מטוסו האהוב. המטוס שהיה ממש חלק ממנו, שהיה מאוהב בו, כפי שאהב את משפחתו - והנה הוא בגד בו.

44

שנים לנפילתו של **בועז רץ** - (בנם של שלומית ומנס רץ ז"ל, אח לרחל ומימי. היה נשוי לעירית, אבא לרוחן ונילל). בועז היה אהוב, מסור וגאה במשפחתו. היה בתנופת מעשים ותכניות, הכל בהומור ורגישות לאחר. בתוך העשיה, החברתיות והאהבה, קופדו חייו בעיוורונו של פגז חסר-תכלית.

73 למדינה.

ואתם שהייתם בעיצומה של תנופה חובקת יוזמות, תכניות וכמיהות שבלב - נעצרתם דום.

הכל תם. תם ונמשך.

תם ומתלווה אלינו באשר איננו מסוגלים ולא רוצים להיפרד.

ומה נותר? האהבה, הכאב, ורוחכם השורה כאן עמנו.

נלכוד באהבה
את חברינו - רצינו
שנפלו במערכות ישראל

כה צעירים היו
שעה שהלכו מאתנו
והותירו געגועים
שלא הניחו אלי חורף

ארמק שפנוך

רעיה גולן

ברונו מירס

משה ויזל

יהושע כהן

לוי בריזין

זבולון אמיצי

בועז דק

יה' זכרם ברוך

מה תרם עין המפרץ במלחמת העצמאות

מתוך החוברת "קיבוץ עין המפרץ – העשור השני" שהוציא מתן גפן.

הקרב על חיפה ונפילת ארטק - השמדת התגבורת הערבית לחיפה במבואות קריית מוצקין ב-17.3.48 הביאה להחלשת עמדות הערבים בחיפה. המתקפה היהודית ביום 21.4.48, יום לפני ערב הפסח, הביאה הצלחות לכוחות המגן העבריים, ובערב פסח 22.4.48 שוחררה חיפה לחלוטין. בקרב על חיפה נפל ארטק שפנאוף שלנו. **שיקו ורדי**: "ערב פסח עם שחרור חיפה נסעתי לשם לבקר את הורי. בעודני עובר ברחובות העיר נתקלתי ברשימת הנופלים על כיבוש העיר. האחרון ברשימה היה ארטק שלנו. נטשתי הכול וחזרתי מיד הביתה וסיפרתי למא"ז ולעוד חברים". **שולה בן אשר** (קבוצת תומר): ארטק היה דמות נערצת על כל הילדים. ספורטאי יפה תואר ואהוב על כולנו. ערב פסח ערכנו חזרה לקראת הסדר, שהיה צריך להתקיים בחוץ על הדשא שבין בניין הספרייה ובית התינוקות הישן. היינו בכיתה בבית הגדול כאשר נכנסה לונקה וקראה לישראל החוצה. כעבור שניות חזר ישראל וסיפר לנו על המקרה. הייתה זאת ידיעה מהממת. ישראל, בראותו אותנו המומים, חזר ואמר מספר פעמים: תדעו שחיפה זוהי העיר העברית הראשונה המשוחררת. הסדר קוים בכל זאת, אולם רק בהקראה. זוכרת אני שהנימוק לקיום הסדר היה לאחר שראש עיריית חיפה ביקש מכל המשפחות השכולות לקיים את הסדר. ובבית, אצל המבוגרים – תחושה של צער עמוק. כל הקיבוץ מחכה לארון שיבוא מכיוון חיפה. עד אז לא היה אפילו בית קברות. בבוקר, בבוקר יוצא מוטל רוזן עם הבולדוזר ומערים את סוללת בית העלמין על תילה. ארטק היה לדייר הראשון בגן המנוחות שלנו.

שחרור הגליל המערבי - כשלושה שבועות לאחר כיבוש חיפה ונפילתו של ארטק שוחרר הגליל המערבי ונכבשה העיר עכו. לעין המפרץ חלק חשוב באלו. רקע - הגליל המערבי מנותק. הדרך מחיפה כשרה למעבר רק עד לשער עין המפרץ. צפונה משם העיר הערבית עכו, הכפרים מנשייה (בגבול עכו מזרח – המטעים שלנו היום), סמריה (שמרת) כאברי הערבית ועוד מספר רב של כפרים ערביים ממזרח. גם יחיעם מנותקת. ב-27.3.48 מותקפת השיירה ליחיעם ו-46 מנוסעיה נהרגים. נהרייה במצור, וכך גם חניתה אילון ומצובה. ה-15.5, יום סיום המנדט, מתקרב. החלטת החלוקה של העצרת הכללית של האו"ם שנתקבלה ב-29.11.47 הותירה 36 ישובים עבריים מחוץ לתחום שנקבע למדינה היהודית. בכל היישובים האלה הייתה השמחה שבאה בעקבות החלטת העצרת מהולה בדאגה לגורלם. ההנהגה המדינית של היישוב הכתיבה לארגון ההגנה שיש להגן על כל נקודה בכל שטחה של ארץ ישראל. היישובים שלא היו בגבולות החלוקה נתפסו על פי גישה זו כאבן נגף לכוחות הפלישה הערביים שנראו באופק, וכמחסום בפניהם. נתקבלה החלטה שאין לנטוש ולו יישוב אחד אלא לאחר הכרעה בקרב. בגליל המערבי שמצפון לכביש עכו-צפת (הגבול הצפוני של המדינה היהודית לפי החלוקה) היו 8 ישובים בשלושה גושים. גוש ההר – חניתה, אילון ומצובה; גוש נהרייה – נהרייה, עברון, שבי ציון ורגבה; גוש שלישי – יחיעם. מבצע בן עמי נערך ב-14.5.48 ובו נכבש הגליל המערבי ונפרצה הדרך לנהרייה, אילון, מצובה וחניתה. הצלחת המבצע אפשרה את כיבוש עכו ואת הסרת המצור מעל קיבוץ יחיעם. שיירה שכללה 25 מכוניות אספקה, שישה אוטובוסים ועשרה משוריינים יצאה לכיוון עין המפרץ, אך נתקלה במחסום בריטי ליד מחנה כורדאני. מפקד השיירה הראה לחייל במחסום מכתב מזויף שנחזה להיות מכתבו של המפקד הבריטי באזור, המאפשר לשיירה לעבור ליעדה. הזקיף במחסום לא התרשם מהמכתב וביקש להתייעץ. מפקד השיירה הסיר את המחסום

בעצמו והודיע לבריטים כי השיירה חייבת לעבור, וכי אם ברצונם לפתוח באש הם יכולים לעשות כן. השיירה עברה במהירות ללא תקלה והגיעה לעין המפרץ.

ביום 13.5.48 מתארגנת השיירה ברחבי קיבוץ עין המפרץ. המבצע כלל כוחות שונים, אך את המעבר בסמוך לעיר עכו וההתגברות על כוחות החסימה הערביים שם הטילו על היחידות, שהתרכזו יחד עם השיירה בעין המפרץ. המטה מוקם בקומונה הישנה. חיילים בודדים וקבוצות מתאספים ובאים מכיוון חיפה ומחפשים את המטה. **חיים ברנשטיין** נזכר, כי הרבה חיילים שאלו אותו איפה המטה, והוא הבין שהכוונה למקל ולכן התקשה לכוונם ליעדם. שלב ראשון בכיבוש העיר היה כיבוש גבעת נפוליאון. היה זה בלילה שבין 13-14 במאי 1948. רוכזו כאן שלושה כוחות: הראשון משימתו הייתה לצאת בלילה ולכבוש את גבעת נפוליאון, שם חנו כוחות עיראקיים לא סדירים אשר היו מטרידים את קיבוצנו לא מעט. המבצע החל בלילה 14.5.48 עם כיבוש תל עכו. **אריה רוטמן** הסייר מוביל את הכוח (פלוגת קורס מכ"ים של החי"ש – כ- 80 איש) לעבר התל. **מונדז'יו** מצטרף לכוח כדי לוודא שהכוח העובר דרך הגן הפרסי לא ירע לאנשים ולרכוש שם. הכוחות מתפרסים לרגלי התל, מחליפים אש קלה, ובצעקות אימים ובדהרה עולים על התל וכובשים אותו מן הכנופיות הנסוגות.

אריה רוטמן מספר: בינינו לבין גבעת נפוליאון השתרעה חלקת 80 הדונם, ומעבר לה ביצה גדולה עד המשק הפרסי, והלאה מישור רחב ידיים עד לגבעה. יצאנו מהמסגרייה הישנה (היום סככת הטרקטורים), על ידה היו מוצבות שתי מרגמות שהמטירו אש תלולת מסלול. היה לילה. האויב ירה אש רצופה – עצבנית, ואנו – פגז לדקה, זאת במגמה לרכז את האויב לקראת ההסתערות (מדובר ב- 2 המרגמות ההיסטוריות שליד המסגרייה. אחרי שקבלנו את משלוח התחמושת תוגברנו ברובים וב- 2 "דווידקות", המרעישות ומפחידות יותר מכפי שהיו מועילות). הלכתי לאורך 80 הדונם עד הנעמן לעבר הגשר (שנהרס בינתיים). נכנסתי לתוך הביצה המוכרת לי ופניתי למשק הפרסי. ידעתי שהם היו לויאליים לגבינו (מונדז'יו קיים אתם קשרי ידידות), וכשיצאתי משם נתגלה המישור עד לגבעת נפוליאון. שם חולקו המשימות ומסלול הזניקה. בינתיים הופסקה אש המרגמות שלנו, הסתערנו ורצנו אל ראש הגבעה. קרב מגע לא היה, כי הערבים שראו אותנו רצים נמלטו לעכו והשאירו מכל טוב. נתנה פקודה להתחפר, וקשה להאמין כיצד תוך רבע שעה כל אחד הספיק לחפור שוחתו (אפשר לראות את השוחות עוד היום על הגבעה). ספגנו אש חזקה, בעוד שאנו קבלנו הוראות לחסוך בתחמושת. אכן לא ירינו. עם שחר, בשעה 4 בבוקר הייתה הגבעה בידינו. האויב נסוג בבהלה בהשאירו הרוגים ופצועים, לנו היו 2 פצועים קל. כוח קטן ירד מהגבעה והקים מחסום בכניסה לעכו, למנוע הפרעות בתנועה. שעה אחרי זה ראינו את השיירה שלנו על הכביש.

כיבוש זה אפשר את מעבר השיירה שיצאה מעין המפרץ צפונה. השיירה מתחילה לעבור דרך גשר הנעמן שהוקם ע"י חברי עין המפרץ שנים קודם לכן. זאת הייתה האפשרות היחידה, כיוון שגשר הרכבת במבואות עכו וכן הגשר על הנעמן פוצצו כחודש לפני כן. בדרכי העפר של המדגה והמחנה הבריטי עוברת השיירה, כ- 40 כלי רכב. מקצתם שוקעים ומחולצים ע"י טרקטור מגויס באזור. בינתיים הכוחות על התל יורים ללא הפוגה מערבה אל עבר עכו. השיירה עולה על כביש עכו-צפת ודוהרת מערבה. בהגיעה לעכו פורצת את המחסום הערבי וממשיכה צפונה, עד להשלמת שחרור הגליל המערבי כולו.

דף מידע מצוות שיוך דירות/ שאול ה.

על מנת לקרב את החברים לנושא שיוך הדירות, שהוא אכן מעט מורכב, נפרסם בעלון הקיבוץ דף מידע קבוע, שיהיה מורה נבוכים בסמטאות שיוך הדירות:

אז בואו נתחיל:

בדבר הפרסומים הרבים שהיו בתקשורת בדבר הצעות ר.מ.י לשינוי מתווה האגודה -קצת מידע ומסקנות על קצה המזלג:

1. ההצעות טרם עלו לדיון במועצת ר.מ.י. יש להן התנגדות רבה, וקשה לדעת כיצד יסתיים הנושא.
2. ההצעות מחריגות את הקיבוצים שנמצאים בשלב מתקדם באישור החלופה, ואנחנו ביניהם.
3. למרות שלא בחרנו בחלופת האגודה בגלל כדאיותה, ההצעות אומרות שגם מבחינת כדאיות זאת החלופה הזולה והכדאית ביותר.
4. כל עיכוב או נסיגה היום של הקיבוץ מיישום החלופה, תכניס אותנו בעתיד למתווה הרבה יותר קשה והרבה יותר יקר.
5. מנכ"ל ר.מ.י הצהיר שבכוונתו לקדם את הקיבוצים שנמצאים בתהליך האישור הסופי, ואנחנו ביניהם.

אם כך, במישור של ר.מ.י אנחנו מחכים ומקווים שבקרוב יתבהרו השמים עבורנו, ונוכל סוף סוף לקבל את ההסכם מול ר.מ.י, ואיתו השומות של כל המגרשים.

עד אז עלינו להסדיר את ההחלטות שלנו:

- קיבלנו החלטה בדבר דרך סימון המגרשים לחברינו הזכאים שאינם כבר איתנו (היו ביננו ביום הקובע 11.12.2007). ההחלטה עברה בקלפי.
- התחלנו בדיון על דרך יישום השיוך - מה שאנחנו קוראים "המודל הכלכלי" - המגדיר את עלויות השיוך וכיצד נחלקם בינינו. לנושא זה כמה אמירות שחשוב שכולנו נהיה מודעים להם:
 - כלל הנכסים של הקיבוץ שייך במלואו לכלל חברי הקיבוץ. אנחנו עוסקים בשאלה כיצד יחולקו כלל הנכסים האלה בין החברים היום ובעתיד.
 - מה שאומר שהאמירה "הקיבוץ ישלם" משמעותה העברת התשלום למישהו אחר בקיבוץ היום או בעתיד.
 - רבות מההחלטות מתקבלות בעולם של אי וודאות. לא ידועות בדיוק שומות המגרשים, לא ידוע המיסוי בעסקה. למרות אי הוודאות יש לקבל החלטות כדי שנוכל להתקדם בתהליך.
 - בשיוך הקיבוץ מעביר לכל בית אב נכס בערך של מאות אלפי ₪, ונותן ביטחון מלא לכל הבנים שבנו את ביתם על מגרש שאינו שייך להם. העלות, למרות שנופלת עלינו היום, נותנת לכל אחד מאתנו ערך גדול באלף מונים.
- אני מקווה ובוטח בחברים שנעבור את הדיונים האלה תוך שמירה על אחידות חברתית ובצורה הטובה ביותר.
- לאחר שנסיים את הדיון במודל הכלכלי נכנס לדיון על תקנון השיוך – על זה בהמשך.

שאול - בשם צוות שיוך דירות

(ציירה גליה רון, מתוך אתר התנועה הקיבוצית)

הרהורי לילה מאת הלל עמית - "הקיבוץ זה אנחנו?"

אתמול שוב התעוררתי באישון לילה. מחשבות הקשורות למשבר שיוך הדירות החלו להתרוצץ במוחי, ולא הצלחתי להירדם. משפט קצר שנאמר במפגש האחרון – "הקיבוץ זה אנחנו", הביא אותי לתובנה שהמשבר הינו משבר חברתי, בעוד אנחנו (הקיבוץ), מנסים לטפל בו כבמשבר כלכלי. מתפתחות תחושות של פילוג ומתח בין מגזרים, בין דורות ואפילו בתוך משפחות. בעבר הלא רחוק, הצליח הקיבוץ (אנחנו), להיחלץ בשלום ממשברים כלכלים חמורים בהרבה, שגרמו בין היתר להתחזקות חברתית. המשבר הנוכחי לעומת זאת, מאופיין בעמימות והעדר שקיפות בנוגע למצבנו הכלכלי, ניסיונות לשפר עמדות מול קבוצות באוכלוסייה על ידי הקלות כספיות אך בניגוד לעקרונות, התחשבות בלתי מספקת בשכבות החלשות, במשפחות הצעירות, בבעלי משכורות נמוכות, בגרושים/גרושות, במשפחות חד הוריות ועוד. משפחות רבות תאלצנה להשתעבד למשכנתא מטורפת של עשרות שנים.

- לאחר כשעה של נדודי שינה, הגעתי למסקנה גורפת שיש לחשב מסלול מחדש:
1. לסיים את התהליך מול המנהל מהר ככל האפשר, לפי המלצת המערכת, עורכי הדין והיועצים.
 2. להתחיל במהלך פנימי בו אנחנו (הקיבוץ) מגלים מידה גדולה בהרבה של ערכים חברתיים.
 3. העיקרון של חלוקת העוגה באופן כזה שאם ניתן לאחד יותר, האחר יקבל פחות, הוא נכון מתמטית וגם קל להבנה, אבל הוא בעיקר בולם ניסיונות של מגזרים במצוקה המנסים לשרוד. פתרון חברתי לא יוכל להתבצע אם לא נתפוס אותו כהשקעה של הקיבוץ (שלנו), שתניב רווחים בתחומים הקהילתיים של חיים משותפים, הרמוניה בין חברים ותיקים וצעירים, הורים ובנים, קבלת האחר ועזרה לחלש. ברוח חג הפסח אוסיף "וגר זאב עם כבש" ושלוש על העולם.

ללא שינויים אלו לא אוכל להצביע בעד השיוך. מיזם התמונות המשפחתיות המרשים, בכניסה המערבית לחדר האוכל, שבכותרתו זועק בשתיקה "עין המפרץ זה אנחנו", ומשווע להיווכח שאכן "הקיבוץ זה אנחנו ואנחנו זה הקיבוץ". בכבוד רב לעוסקים במלאכה ולכולנו. הלל עמית

נ.ב. – הצלחתי להירדם!

הרבה תודה והערבה -

לכל החברים שפינקו אותי והתענינו בי ברגעים שהייתי זקוקה להם לצוות המרפאה ולענבל בראשו - צוות לעניין, אשר תמיד הם גב ואוזן קשבת עבורי

לצוות בריאות ורווחה - שגית ויונה, תודה על הדאגה, הזמינות ורוחב הלב. מערכת תמיכה שכזו אינה מובנת מאליה!

בהוקרה,
מרטה עמר

"הביצה"

דברים שהוקראו באירוע הפתיחה של התערוכה החדשה של עוזי בן אשר. צילמה: מיה עצמון.

אנחה - בשם כל האשפחה:

לעוזי אחי היקר,
שבאהבתו הגדולה לטבע מטייל ברחבי הארץ ובעולם, ומרגיש את עוצמת הטבע ויופיו.
עיניו נמשכות לאבנים ולחפצים, שעד מהרה מקבלים משמעות וחיים חדשים משלהם בעיצובו –
עופות, זוחלים, צבים ועוד. עם הזמן הפיסול קיבל תפנית נוספת, ופתח אופקים חדשים עם
מעוף נרחב ויצירתיות בלתי פוסקת.
כשהרעב והסקרנות בוערים בעצמותיו כל הזמן, ומקבלים תחושה של לידה מחודשת ליוצר
ופסליו, לאחר שנים של יצירה ועשיה, פנה אלי עוזי על מנת להקים גן מפסליו ליד המועדון
לחבר. התחלנו להריץ את הרעיון. הזמן היה קצר, ורצינו שריניק ז"ל תזכה לראות את הגן.
פנינו להנהלת הקהילה, שתמכה בנו לאורך כל הדרך, ועזרה לנו בהגשמת חלומנו של עוזי –
להציב את פסליו להנאת כולנו ולדורות הבאים. קראנו לגן "הביצה" – חלק גדול מפסליו
מאפיין את האזור בו עוזי גדל כל חייו, ועליו הוקם קיבוץ עין המפרץ.
תמשיך בכל הכוח, בהצלחה ואהבה גדולה.

אייל רייז:

עוזי – אבא, סבא, דייג, חבר – אמן.
עם התחדשות האביב, לרגל פתיחת המיצג – תערוכה, התכנסנו יחד משפחה, חברים
וקרובים, לומר לך תודה. בין "מים – לשמים" אתה עוזי, ברגישות פנימית, דמיון רב ורוחב לב,
יוצר בריאה מאבן וברזל, בלב הפועם של חצר הקיבוץ.
אומרים כי במקום בו לאדם יש רוח – רוח יכולה להיכנס, למלא ולתת חיים. מהביצה –
נחל נעמן, בחיבור בין גוף לנפש, אתה נוטע תקווה. מה שהתחיל בגינה שלך ושל ריניק, שאיתנו
בנשמה, מקבל היום במה לדורות. כ-"אש התמיד" המאירה את המשכן אתה חוצב בעוז בסלע,
ומעניק לכולנו בריאות וחרות. מי ייתן ונזכה לעוד יצירות רבות, המהוות תמרורי דרך לנו –
האוהבים והמוקירים את פועלך ואומנותך – הלכה למעשה. תודה!

תודה לקיבוץ עין המפרץ

בשנת 2018 קבלה המועצה שלנו ממפעל הפיס את הזכות לקדם תוכנית אב לתרבות
ואומנות, כמודל בחברה בישראל. בלידת התוכנית האתגר היה לעודד יצירה עצמית, והרצון
להביא לקדמת הבמה את האומנים והיוצרים. אנחנו עדיין במסע היישום, אך ללא ספק קיבוץ
עין המפרץ מהווה מגדלור למופת ליישום רבים מהנעשה במועדון, בעסקים, בפינוי חמד
בקיבוץ – בכולם האומנים בקדמת הבמה, ועל כך תבורכו.

דן מידס:

עוזי – אמן!
רובנו מכירים את עוזי כמגדל דגים וותיק. התמזל מזלי לעבוד איתו במדגה ובמכון הרבייה
של דגים, ולהגשים איתו דברים נפלאים בתחום הריבוי המלאכותי של דגים שונים, אקלומס
וטיפוחים. מעטים יודעים ש ב-2011 עוזי קיבל את אות מגדל הדגים המצטיין מטעם משרד
החקלאות. הוא קיבל את האות בזכות פתיחותו לרעיונות חדשים והאומץ לנסות ולהגשימם.

עוזי, בצניעותו, לא אוהב שמתייחסים אליו כאל אמן. הוא נחבא אל הכלים ורק עבודותיו מדברות אלינו מעצמן.

אמן מוגדר "כיוצר כגון צייר, סופר, זמר וכד', שמחקה באמצעים אסתטיים את המציאות כפי שהוא מבין וחווה אותה". עבור רובנו אבן זה אבן וחתיכת מתכת איננה אלא גרוטאת ברזל בעלת צורות שונות ומשונות, שאולי פעם שימשו כחלק של מכונה, כלי עבודה חקלאי כלשהו או לשימושים אחרים. אבל לא בעיני עוזי, שראה בחפצים האלה ובחפצים רבים אחרים דמויות מעולם החי, מסכות מורכבות ויפהפיות. כך, ראש פטיש וגרזן הופכים בפסליו לזוג נאהבים, קפיץ ישן וכמה ווים ישנים הופכים לפרה או פר. סלע מעוגל וחלק של להב מסור הופכים לדינוזאור או לחיות פרהיסטוריות שונות ומשונות, ראשי ברזים צבעוניים בתוספת מקלות ברזל הופכים לזר פרחים צבעוני וכך הלאה. אוסף הפסלונים של עוזי הולך וגדל. הם מקשטים את ביתו ואת חצרו, והופכים אותם לביבר גדול ועשיר, המקשט את סביבתו ואת סביבת הבתים האחרים.

היום אנחנו עדים בתערוכה זו לחלק קטן מאוד של יצירותיו. אלה מציגות בעלי חיים של ביצות וסביבתם. בהציגו את ממצאיו ברחבת המועדון שלנו הקיבוץ נותן לו את הכבוד הראוי לאמן בן עין המפרץ. פסלים אלה ואחרים ילוו אותנו במשך שנים, וימלאו אותנו בגאווה שבסביבתנו גדל ויצר אמן כמו עוזי. עוזי, אנחנו מאחלים לך כל טוב, ומעל לכל - בריאות.

נועה גבע:

עוזי יקר,

אני מתיישבת לכתוב לך דבר מה ומיד מבינה שחסרה לי מילה... ריניק. אז אתחיל מהתחלה - עוזי וריניק יקרים - כי אחד אתם. התכנסנו כאן היום - משפחה וחברים - לציין, לברך ואולי קצת לשמח אותך לרגל הפתיחה הרשמית של התערוכה. בתור נועה, תושבת בקיבוץ, תמיד כיף לפגוש אותך בשבילים. אדם נעים הליכות, עם כובע בוקרים, מברך לשלום, פוקד את בריכות הדגים בכל יום, מעורר השראה ברוח הלחימה שלך והמאבק בשגרה, גם כשרע. בתור נועה, שחובבת אסתטיקה וניקיון אך פחות מבינה באומנות, אומר מהלב שעבודותיך רבות פנים וממדים - מורכבות ממפגש של חומרים, ברזל ואבן, קור וחום, ריתוך וסיתות, ים ויבשה, זוחלים ועופות, ואין סוף עולמות חבויים. היופי הוא בהפחת חיים בחומרים הבסיסיים, היופי הוא בפשטות, בשילוב, במיזוג ובאצילות הנשקפת בעבודותיך. ובתור נועה הגננת, זכיתי במסלול טיולים קבוע וקסום לגינת הפסלים שלך. בכל טיול אני נעצרת עם ילדי הגן ויחד אנו מתבוננים, משוחחים וצוללים לעולם החי והדמיון. המפגש בין הילדים, חינוך לאומנות, והזיקה אליך השאירה חותם במשך השנים בדורות של ילדים, שרובם, אם נאמר את האמת, הם בן אשרים... לאורך השנים חינכתי את נכדיך המקסימים, ליוויתי את ילדיך האהובים, והתכבדתי בכל שבוע היערכות בקיץ בעוגיות ובמאפים טעימים המלווים בברכת הערכה כנה - מידיה של ריניק האהובה שלכולנו חסרה. והשנה - מקרה חריג במיוחד, שלושה נכדים בגן אחד! גל, עדי ונבו איתנו ברימון, ולגלות לך משהו עוזי? הם דומים לך המון! שלושתם יצירתיים, מוכשרים, בעלי חוש אסתטי מפותח, אך בפן ההתנהגותי הם לא דומים לך כל כך. אז רגע לפני סיום - מודה לך על הערך המוסף, החיבור הבינאישי, ועל היותך סבא ואיש מעורר השראה לגל, נבו, עדי ולי.

תגיד פורטר:

עוזי,
אתה ענק,
אתה מקור אינסופי של כוח
אתה מקור אין סופי של יופי
של צבע,
של צורה,
של רעיון.
אתה עוצמתי,
אתה עוצמת כולנו,
אתה העוז שלי,
אתה עוזי.

עוזי סיכם:

אני מלא שמחה: שהנהלת הקהילה קבלה את הרעיון לתצוגה של העבודות שלי.
אני מאושר שבני משפחתי אוהבים את הפסלים, והם מקשטים את ביתם.
אני מלא נחת שנכדיי מזמינים אצל סבא פסלים לימי הולדתם. הם מציבים לי משימות קשות.
אני מלא גאווה כאשר אני שומע ילדים מהגנים הקטנים והגדולים באים לביקור בגן הפסלים.
תודות: להנהלת הקהילה על העזרה.
תודה לנחמה האחת והיחידה, הבולדוזר.
תודה לחברים הרבים שמפרגנים לי.
תודה לדני שעזר לנו בשמחה, והגיש שירות לעין המפרץ.
תודה לכל הציבור שמכבד אותי במעמד זה.
תודה לכל השותפים הרבים שלא הוזכרו בשם, אתם בליבי.
בקשה: בואו נקים מקום מכבד לאומנים המקומיים, שם יציגו עבודתם.

בתמונה: הקהל הרב באירוע

מהסדנה של עוזי/ מוכה

היתה פתיחת תערוכה מאוד מרשימה, שלא לדבר על המוצגים הדמיוניים שנולדו מתוך הראש של עוזי בן אשר. פינה מאוד מכובדת, מאוד מיוחדת, שקיבלה את תשומת הלב האוהבת של כל מי שנתקל בה.

אבל אני רוצה לספר על מה שקורה לפני התערוכה, וגם חידה: מה ניתן ליצור מאימום (גוש עץ דמוי נעל ששימש סנדלרים בהכנת נעליים), שייבות מתכת, ועוד כל מיני חלקי מתכת ועוד חלקים, שהשד יודע למה שמשו קודם. נכון לא נחשפתם? אתם בטח רואים את צילום היצירה. אז כן, איך אמרו על אליעזר בן יהודה – "ממוחו הקודח", מה שניתן בהחלט לומר גם על מוחו של עוזי.

שמח בחור בפסליך, העולים על כל דמיון, ונשמח לראות עוד ועוד, וגם לרכוש להעשרת הבית והגינה.

לדים זה שמחה

ברכות ומזל טוב
לטל ונועם ענבר
להולדת גיא
אח צעיר לרז
ברכות לסבים הצעירים
שולי ורמי ענבר
מזל טוב לכל המשפחה
ושתדעו עוד שמחות רבות!
מכל בית עין המפרץ

תיקין –

בעלון הקודם פורסמה כתבה על חוות המיחזור. בין שמותיהם של המתנדבים והמסייעים חשוב להוסיף את שמו של עמי שנהב.

תודה מכל

ה-❤

מילים של התחלה, ובקשה לשיתוף פעולה

שבת שלום לחברי עין המפרץ היקרים,

ראשית, ברצוני להביע תודה גדולה לכל החברים שבחרו והצביעו עבורי לתפקיד ניהול אגף הבריאות והרווחה בעין המפרץ. אני נרגשת מאוד מתחילת עבודתי, ומקווה לעשות בכובעי זה תהליכים משמעותיים ומבורכים עבור חברי הקהילה שלנו, שישרתו את כלל שכבות האוכלוסייה ויתרמו לחיינו כקהילה, שידועה ביכולתה לתמוך, לחמול, להתגייס ולסייע לטובת הזולת.

יודעת אני כי תפקיד זה עשיר ומגוון, ועל שולחני נושאים רבים שעלי ללמוד ולהתמקצע בהם. אני מעריכה כי יהיה על כולנו להתאזר במעט סבלנות ואורך רוח עד שאכנס לגמרי לעניינים, ואני יודעת כי סביבי אנשים רבים שמוכנים לתמוך, ללמד וללוות אותי בדרכי החדשה ואני שמחה על כך. זה הזמן והמקום גם לומר תודה גדולה **לשגית**, שמסיימת את תפקידה כמנהלת אגף בריאות ורווחה. תודה על העשייה הרבה והנרחבת שלך בתחומים השונים שתחת תפקידך, על ההתנהלות המקצועית והדבקות בפיתוח תחום הבריאות והרווחה בקיבוץ, על עבודתך ברצינות, בחיוך ובנמרצות האופיינית לך.

במקביל לעבודתי בניהול אגף הבריאות והרווחה בקיבוץ, אני חוזרת למשרה חלקית כפסיכולוגית במרפאה הפסיכיאטרית של משרד הביטחון ברמב"ם. באופן רשמי ימי העבודה שלי בקיבוץ הינם ראשון, שני ורביעי. אשמח לעמוד לשירותכם בימים אלה, וכמובן ניתן לפנות אלי מעבר לכך בטלפון או במייל. במידה ואיני זמינה ניתן להשאיר לי הודעה קולית או הודעה כתובה ואחזור אליכם כאשר אתפנה.

וכעת, נצלול לנושא הראשון בו אבקש את שיתוף הפעולה שלכם, חברי עין המפרץ. כפי ששיתפתי בשיחת הקיבוץ בה הצגתי את מועמדותי לתפקיד, התחלנו השנה, ביחד עם מנהלת הבריאות, תהליך ליווי וייעוץ של שני הענפים נותני השירות בתחום הבריאות בקיבוץ - הבית המשפחתי (ביתינו) ומרפאת השיניים. מטרת תהליכים אלה הינה לבחון לעומק את הנעשה היום, מבחינת התנהלות, ניהול התקציב, השירות, והחזון הקיבוצי שלנו עבור ענפים אלה, ולראות האם וכיצד ניתן לשפר את תפקוד הענפים הללו ולהתאימם לקהילה הנוכחית שלנו, על כלל צרכיה.

מצורף לעלון זה סקר שביעות רצון ממרפאת השיניים בעין המפרץ. הסקר הינו אנונימי, נבנה על ידי היועץ המלווה אותנו בתחום זה, והותאם לצרכינו. אבקש כי תפרידו מהעלון את דפי הסקר ותמלאו אותם על פי חווייתכם האישית ככל שתוכלו (חברים המקבלים עלון דיגיטלי יוכלו כמובן להדפיס את עמודי הסקר, למלאם ולהעבירם אלינו). בבית אב בו יש שני חברי קיבוץ יש למלא כמובן שני סקרים נפרדים, ועל כן נחלק בתאי הדואר עותק מודפס נוסף. על כל חבר למלא סקר אחד בלבד. את העותק המלא יש לשים בהנהלת הקהילה בקופסה המיועדת לכך שתונח אצל ענבל מלאכי, המזכירה.

בשאלות בעניין הסקר ובכלל - אל תהססו ופנו אלי. אשמח לשיתוף פעולה רחב מכולכם.

בברכת בריאות ואביב נעים,

שמרית שלף, מנהלת אגף בריאות ורווחה - עין המפרץ

מי האיש?

אנו מגישים חידה פרי עטה של **אור פלג**, במטרה לעודד היכרות הדדית בתוך הקהילה. תודה לאור על העזרה, תשובה לחדה בעלון הבא.

בצבא חבש כומתה אפורה והיה חייל קשוח,
אבל אל תטעו, מתחת למדים הוא לגמרי איש רוח.
חובב ספרות ותאטרון, וגם קורא תווים,
אוהב לבנות בלגו, וסטייקים כמה שיותר עבים.
פעם רצה להיות טייס קרב,
אולי יגשים את החלום אחד מילדיו...
הוא בחור מוזיקלי אבל גם פיזיקלי,
אוהב לשמוע רוק מטאלי.
יודע לבשל, קשוח ורגיש.
נו, יודעים מי האיש?

שירותים הניתנים בהוצאה לאור/ דפי

לידיעת החברים והענפים:

בהוצאה לאור ניתן להדפיס בעזרתי כמויות גדולות של הדפסות על נייר בגודל רגיל (A4). ניתן גם לשכפל במכונת שכפול קטנה. החיוב הוא דרך התקציב. **שימו לב** – לא ניתן להדפיס ישירות מתוך מחשב או דיסק-און-קי. מי שמעוניין להדפיס או לשכפל צריך להביא עמו דפי מקור, ואותם ניתן לשכפל. בהוצאה לאור אין שירותי כריכה. מי שמעוניין בשירותי דפוס מעבר לשכפול, רצוי שיפנה לבית דפוס מקצועי. מוזמנים ליצור קשר: 052-3967348.

קורס "שפת הציפורים" – אביב 2021, כרמיאל

האביב כאן במלוא עצמתו, והציפורים בשיא תפארתן! "שפת הציפורים" הוא כלי מדהים המחבר בין האדם לסביבתו. נכיר את האותות שהציפורים שולחות אל הסביבה, ודרכן נחוות את הטבע בדרכים חדשות. לא מדובר בקורס צפרות קלאסי!

מנחה: **סטפן קסטנבוים** – בוגר "8 המגינים", מדריך ב-"שומרי הגן", מתכנן פרמקלצ'ר ומורה לחינוך סביבתי.

המפגשים יתקיימו באיגוד ערים בכרמיאל בימי ראשון בשעות 15:00-18:00.

6 מפגשים בתאריכים: 18.4 – 25.4 – 2.5 – 9.5 – 23.5 – 30.5

מחיר: 660 ₪ למשתתף. התשלום בהעברה בנקאית או בהמחאה בלבד.

לביטולים: עילית – 052-8011370. להרשמה: www.ecowest.co.il

הובלת מועדון יום ה' על יד אמירה - סיכום / דפי

מועדון קטן בקיבוץ, שמצליח להחזיק מעל שלושים שנה של הרצאות שבועיות, בכל פעם הרצאה אחרת ותוכן אחר. נפגשתי עם אמירה מלר, המנהלת היוצאת של המועדון, כדי לשמוע איך עושים את זה:

איך זה התחיל? "לפני כ-30 שנה נכנסתי לתפקיד המובילה של מועדון יום ג'. לפני הובילה את המועדון צשקא ארנון, וכשהיא פרשה הציעו לי להחליף אותה."

האם קפצת מיד על המציאה? "לא בדיוק. באותה תקופה התמודדתי עם קשיים רבים. לא רציתי לעשות שינויים תעסוקתיים, אך כן רציתי לעזור לעצמי ולהתחזק. בהתחלה חששתי מההתמודדות החדשה כמובילת המועדון, אך במחשבה שניה נראה היה לי כי זהו תחום שיכול להכניס תוכן ועניין לחיי, דבר שיעזור לי להתגבר על קשיי. החלטתי להיכנס לתפקיד."

מה התפקיד דרש ממך? "במסגרת התפקיד חיפשתי מרצים מעניינים – חיפוש מתמיד, למעשה. יצרתי קשרים עם אנשים רבים (בעיקר אנשים מחוץ לקיבוץ) סביב נושאי שיחה מלאי עניין. בהרצאות שהושמעו במועדון נגלו עולמות עשירים של נושאים מגוונים – פוליטיקה, מוזיקה, כלכלה, בריאות, פסיכולוגיה, אומנות ועוד. אחד המרצים העיקריים היה עוזי לוי מקיבוץ רמת השופט. שמעתי עליו כאדם בעל ידע כללי עשיר מאוד, אדם נעים הליכות ומרצה מעניין, שהיה ביכולתו להעלות נושאים רבים בפני החברים. הוא הרצה על דת, יהדות, סיפורי התנ"ך ועוד נושאים במשך שנים. הוא סיים מטעמי בריאות."

מהו הדבר העיקרי, לדעתך, שהבאת עמך לתפקיד? "הכל מתחיל מזה שאני אוהבת אדם, התקשורת עם אנשים נעימה לי. באופן טבעי אני מעניקה לזולת כבוד, הקשבה וקבלה. זה יוצר קרבה, ומביא לכך שהאדם שמולי מעניק מעולמות התוכן שלו. אני מאמינה בתקשורת חברתית טובה ובריאה. אני גלויה עם אנשים ואנשים גלויים איתי. מפגשים מעניקים לי כוחות, וחשוב לי להקשיב ולהיות פתוחה להשקפות ורעיונות. זה מגוון ומעשיר את דרכי האישית."

מה אפיין, לדעתך, את ההווי של המועדון? "לאורך השנים השתתפו במועדון קבוצה קבועה למדי של אנשים – כ-15-20 איש שהגיעו בנאמנות (הערה של דפי – ייתכן וזה נראה מספר קטן יחסית של משתתפים, אך למעשה אין זה כך. בתחום המועדונים והחוגים למיניהם, להגיע לקבוצה של 15-20 איש שנפגשים מדי שבוע במשך שנים על גבי שנים נחשב להצלחה כבירה). היינו נפגשים במועדון בנוחות, ונהנים מאוד מהיחד שלנו. היחס הנעים של הקבוצה היה אחד הדברים שהחזיקו אותי בתפקיד לאורך כה הרבה שנים. גם כאלה שלא היו מגיעים למועדון היו מודעים לפעילותו, התעניינו ושאלו לגביו."

כך חלפו השנים. פעם בשבוע נערך מפגש, בכל מפגש הרצאה אחרת. אנשים הביעו התפעלות מהדבקות שלי. במלאת 25 שנה לעבודתי במועדון ערכו לי מסיבה בלתי נשכחת, מרגשת ומחזקת, בה השתתפו רבים, גם בני משפחתי. באותה מסיבה סיפרתי עד כמה אני אוהבת את המועדון, ומנהלת אותו בלי לחץ, בשמחה ובנחת. אהבתי גם את המרצים וגם את המאזינים.

במועדון השתתפו רבים מוותיקי הקיבוץ. איך השפיעו עליכם פטירות של חברים? "זה תמיד היה עצוב – תחושה של מכה. אבל זה חלק מהחיים – ישנם טפטופים של פרידות, אט אט, עוד אדם שמסיים את דרכו – זה טבעי. במקרים כאלה הרגשתי חלק מקבוצת החברים שהשתתפו, חלקתי עמם תחושות דומות. שמחתי שדרך המועדון יכולתי לפעול למען החברים, במקביל למציאות שחלחלה למפגשים."

שאלה מתבקשת בתקופה זו – איך השפיעה הקורונה על המועדון? "הקורונה הפסיקה את המפגשים. במהלך ההפסקה הרהרתי, והבנתי שכדאי שאסיים. צריך לדעת מתי לסיים ולאפשר לאחרים להמשיך, אחרי שנתתי את שלי. אני מרגישה טוב עם מה שעשיתי, שמחה בחלקי. אני

מודה לאנשים שהגיעו לאורך השנים בהתמדה וברצון, ואפשרו לי ליהנות מהעשיה, בלי להרגיש כלל איך השנים חולפות."

איך את מרגישה כעת, לעת סיום? "אני מרגישה שאני עדיין חלק מהמועדון. אני ממשיכה להגיע למפגשים, שכעת מנהלת רחל ריז. אני מסיימת בטעם טוב ובהכרת תודה - אני מודה על היחס החם שקיבלתי. אני חושבת שלולא התמיכה שהחברים נתנו לי, העניין והרצון להשתתף, לא הייתי מסוגלת לעשות את זה.

איך את מסכמת את הפרק הזה בחיך? "היה זה פרק משמעותי. הפעילות המועדון אפשרה לי ליהנות מכוחי שלי, מהדרך האישית והאקטיביות שלי. מיכולתי להיות בצד המחיך, האוהב אדם, המקבל. היו גם משברים בדרך, אך חשתי ביטחון בדרכי וביכולתי. עשיתי הכל מתוך בחירותי שלי, לבד, וקיבלתי הרבה עידוד. הקשר עם המרצים והשתתפות המאזינים חיזק אותי מאוד. היה חיבור, שיחות נעימות. היינו ממש גוף אחד."

תמונה מהארכיון, מימין לשמאל: אמירה מלר, דברי דובו, בבה פורטר, מאיר כץ, רבקה עומר, אהובה בר-זיו, הלה כץ, ציפורה כרובי, קלרה דרזדנר. הנערה עם הגב לצלם אינה מזוהה.

לקראת ההצבעה לתפקיד ניהול מש"א

גלית זייד (עמית):

לחברים שלום,

לקראת ההתמודדות על תפקיד ניהול משאבי אנוש בקיבוץ, להלן מספר מילים עלי:
אני **גלית**, בתם של שוש וטיבי, נשואה לגל ואמא לעידו, עופרי ואדר - שלושה ילדים גדולים ועצמאיים, שמאפשרים לי להתפנות לתפקיד גדול ומשמעותי כמו ניהול משאבי אנוש, ולעבוד על פי הצורך - גם מעבר לשעות העבודה המקובלות.

בהשכלתי אני באה מתחום מדעי החברה. עשיתי תואר ראשון בחינוך ולאחר מכן למדתי אימון (קוצ'ינג), הדרכת הורים והנחיית קבוצות. אני אדם שאוהב ללמוד ולהתפתח ולכן, גם בימים אלה, אני לומדת ניהול משאבי אנוש, במימון עצמי ומתוך הרצון שלי להתפתח בתחום. בתחילת דרכי עבדתי שנים רבות בי.מ.א בתפקידים שונים, כאשר האחרון והמשמעותי בהם היה ניהול קדם ייצור - תפקיד שמחבר בין אולם הייצור, השיווק והספקים השונים. לאחר מכן יצאתי לעבוד בחוץ כגרפיקאית בעיתונים שונים, ולאחר הולדת בני הבכור חזרתי באופן טבעי לתחום החינוך. הייתי גננת - מחוץ לקיבוץ ובתוכו, ובשנים האחרונות הייתי מזכירה במערכת החינוך בקיבוץ. בשנה האחרונה נעניתי לבקשת ההנהלה ולקחתי על עצמי את הקמת, ניהול וליווי מרכז הלמידה, עבור הילדים שלמדו מהבית.

בתפקידי השונים התנסיתי לא מעט גם בניהול והנעת עובדים, קשר עם לקוחות (הורים) וספקים, כתיבת תוכנית עבודה וניהול תקציבים, עמידה בלוחות זמנים, הפקה וניתוח דוחות אקסל ועוד. יש לי כושר ארגון טוב, חשיבה יצירתית, גמישות מחשבתית ויעילות בעבודה, שעוזרים לי לשמור על סדר ונגישות, לתכנן וליעל תהליכים לטווח הקצר והרחוק. אני בעיקר שואבת הנאה ומשמעות מהמפגש עם בני אדם. לכל אורך הקריירה שלי, פיתחתי קשרים טובים עם האנשים שעבדתי איתם ושנתתי להם שירות. כגננת, מדריכת הורים ומאמנת, הדרכתי וליוויתי הרבה הורים ואנשים. תמיד טיפחתי עבודת צוות, ואני מאוד מאמינה בדרך של עבודה משותפת אחד ליד השני. דרך עבודה זו תנחה אותי גם כמנהלת מש"א - להדריך וללוות בדרך של הקשבה, אימון והעצמה אישית, טיפוח יכולות אצל עובדים ומנהלים על ידי דיאלוג ובניית אמון הדדי. כמו כן אני מאמינה במדיניות של דלת פתוחה, נגישות וזמינות עבור כל אחד.

אני בת המקום, התנסיתי בהרבה שנות עבודה מצטברות בתוך הקיבוץ ולפיכך יש לי הכרות גבוהה עם מוסדות הקיבוץ, נהלים, מנהגים וכמובן אנשים. אני שולטת בשפת המקום, ברגישויות של אנשים, בתרבות המקומית, בקונפליקטים שעשויים לעלות (התנסיתי בהם לא מעט גם מתוקף עבודתי בחינוך) ובכלל במורכבויות של ניהול משאבי אנוש בתוך **קהילה חברתית סגורה, שהיא שונה מאוד ממשאבי אנוש בארגון לא קהילתי**. אני רואה את עצמי חלק מהקהילה ואני משתוקקת לתרום לה מניסיוני ומיכולותיי, בהתאם לגישה החברתית ממנה אני באה.

בנוגע להכרות עם דיני עבודה ונהלי משאבי אנוש, אני מודעת לזה שיש לי הרבה מה ללמוד, אני סומכת על עצמי מאחר שאני לומדת מהר ויודעת לארגן את החומר בצורה מסודרת ונגישה. כמו כן, כאמור, אני לומדת ניהול משאבי אנוש (אסיים את לימודי בחודש אוגוסט). ובכל מקרה, אני יודעת ואוהבת להתייעץ ולהיעזר באנשי מקצוע, בכל עניין מקצועי שאני לא בטוחה בו.

ניהול מש"א בקיבוץ בעיניי זה להוות את **הגשר שבין חברי הקיבוץ וההנהלה. זה להיות שייכת לשניהם ולפעול עבור שניהם באותה מידה**, כי שניהם הם למעשה גוף אחד - **הקיבוץ שלנו, הקהילה שלנו**. חשוב לי להיות קשובה ולראות את האנשים עצמם, באשר הם נמצאים.

הדרך לפתרון קונפליקטים עוברת דרך הקשבה, הידברות, תיווך ויצירתיות, כך שגם אם צריך להעביר מסר לא נעים, אני מאמינה שאפשר לעשות זאת בצורה מכבדת ומקדמת.

לסיום אציין, שבסיכום האבחון שעברתי מטעם מש"א כמועמדת לתפקיד נמצאה התאמה גבוהה בין דרישות התפקיד לכישורי ויכולותי, וכולי תקווה שתאפשרו לי לממש את זיקתי ואהבתי לתחום.

אביתר טף:

שלום חברים, קצת לפני ההצבעה לתפקיד ניהול משאבי אנוש, אשמח להציג בקצרה את עצמי ואת משנתי. אז ככה:

שמי **אביתר טף** (חבר קיבוץ), נשוי לשובל ואבא לגאיה ודניאל. מתגורר בקיבוץ מאז שנת 2016. מזה שנה וחצי שותף כחבר בהנהלת קהילה - תפקיד משמעותי, מלא בעשייה והקשבה למען הקהילה.

בשבוע האחרון עוצרים אותי בשבילים ושואלים אותי: "תגיד, למה שעורך דין יתמודד על תפקיד משאבי האנוש בקיבוץ?" וזה מה שעניתי:

מבין כל תחומי המשפט שקיימים, התחום החופף והרלוונטי ביותר למקצוע משאבי האנוש הוא כמובן - דיני עבודה. וכעורך דין, אני עוסק כבר 7 שנים בנישה הספציפית הזו. בתחילת דרכי ייצגתי בעיקר מעסיקים גדולים במשק (כדוגמת: אל על, אגד וכו') באמצעות משרד עורכי דין פיינברג שנמצא במרכז הארץ.

כיום "עברתי צד", לייצוג עובדים וארגוני עובדים מטעם ההסתדרות. התפקיד כולל ליווי עובדים, החל משלב הגיוס לעבודה ושמירה על זכויותיהם הסוציאליות (כמו: הפרשות פנסיוניות, קרן השתלמות, דמי חופשה, מחלה והבראה), בדיקת תלושי שכר, ייצוג עובדים בשימועים ובבתי הדין, ניהול מו"מ לשיפור תנאים בהסכמי עבודה קיבוציים ובהסכמים אישיים, והובלת תהליכים חוצי ארגון במקומות העבודה השונים.

במסגרת התפקיד אף ייעצתי, על בסיס קבוע, למנהלי ומנהלות משאבי אנוש במפעלים רבים באזור שלנו. הקשרים שנוצרו, והיחסים המקצועיים והאנושיים, גרמו לי להבין שזה היעד המקצועי הבא שאליו אני מכוון.

לאחרונה התפנתה משרת מנהל/ת משאבי אנוש בקיבוצנו, ועבורי מדובר בהזדמנות כפולה: מימוש היעד שהצבתי לעצמי - ועוד בבית שלנו!

מעבר לידע והניסיון שצברתי במשך השנים, אפעל להעצמת עובדים מתוך הקהילה (כי בורכנו בהון אנושי איכותי) ובמקביל, אפעל לפיתוח, הכשרה וקידום עובדים קיימים. חשוב לי להדגיש, כי איני רואה בתפקיד זה תחנה בדרך, אלא נכון לרוץ למרחקים ארוכים, ולפתח את תפקיד משאבי האנוש לרווחת חברי הקיבוץ וכלל הקהילה.

בסוף הכל מתחיל ונגמר באנשים! אשמח אם תתנו לי את ההזדמנות לנהל, לפתח ולהעשיר את ההון האנושי היקר בקיבוץ שלנו.

שימו לב:

**בהמשך להודעה מהעלון הקודם על הפח שהיה בסיזור רכב –
הפח עבר לחזית החניה של חדר האוכל.**

האדומים מצילים לעצמם עונה שלמה בשני משחקים מצוינים

מתוך אתר איגוד הכדורעף. צילם: אמיר ירחי.

לאחר הניצחון המפתיע של מטה אשר /עכו בכ"ס במשחק הראשון, האדומים חזרו להיכל הספורט נעמן - "המבצר האדום" - בידיעה שבעזרת מאות אוהדי הקבוצה ועם יתרון הביתיות הם יכולים לנצח גם את המשחק, הזה ולהבטיח עלייה לגמר הפלייאוף.

וכך המשחק המדובר של השבוע יצא לדרך. הפועל כפר סבא פתחה את המשחק ביתרון קטן של 7: 4. מטה אשר התעשתה מהר והשוותה ל-10: 10, אבל בהמשך המערכה צברה כפר סבא יתרון קטן. מטה אשר הצליחה להגיע לשובר שוויון במערכה, אבל בסיומה, אחרי נקודות מורטות עצבים, הצליחו חניכיו של שגיא ברעם מכפר סבא לזכות במערכה.

המערכה השנייה החלה כשהקבוצות לא מצליחות לפתוח פער אחת מרעותה. אלא שבמצב של 14: 14 הצליחה כפר סבא להשיג שלוש נקודות רצופות ולהעלות ל-17: 14. מטה אשר הצליחה להשוות ולעלות ליתרון קטן 23: 21, אבל הכפר סבאים לא ויתרו והגיעו לשובר שוויון. כאן היה העצבים של הקיבוצניקים ממטה אשר חזקים יותר, והם ניצחו במערכה 29: 27.

המערכה השלישית נפתחה בפתחה חזקה של מטה אשר שהובילה 7: 2, אבל שחקני כפר סבא חזרו ל-13: 11. מכאן המשיכה מטה אשר לשמור על יתרון של 4 נקודות גם באמצע המערכה - 14: 18. לקראת סוף המערכה הדרמה ממשיכה, האדומים עולים ליתרון מבטיח של 5 נקודות 16: 21. הפועל כ"ס יודעת לחזור חזרה ומצמצמת ל-22: 23. זה לא נגמר עד שנגמר, ואנחנו כבר עם 24: 24. המתח באולם מרקיע שחקים כאשר המערכה השלישית מגיע לשיווין 26: 26, זקני השבט לא זוכרים כזה משחק בנעמן. ברגע האמת נועם כץ ושחקניו יודעים לקחת אחריות, ומנצחים 26: 28.

המערכה הרביעית יוצאת לדרך, ובדומה לכל המשחק שום נקודה לא מגיעה בקלות לשום צד. מטה אשר מובילה בשתי נקודות ברוב שלבי המערכה, 3: 5 ויותר מאוחר 13: 15. לקראת סוף המערכה הקיבוצניקים יודעים לנצל את "המטמון האדום" ומנצחים את המערכה הרביעית.

סטס נביאדומסקי (56% בקבלה, 53% בהתקפה, חסימה ו-3 איסיים) ועידו דוד (50% בהתקפה, 3 איסיים) הובילו את הפועל "גליל" מטה אשר עכו עם 21 ו-20 נקודות בהתאמה. הקבוצה סיימה עם 46% בקבלה ו-48% בהתקפה, חסמו 10 כדורים, השיגו 6 איסיים וביצעו 24 טעויות כלליות במשחק (12 בסרב, 7 בקבלה ו-5 בהתקפה).

אפריל - נר זכרון

יהי זכרם ברוך

נפל 22.4.1948	שפנאוף ארטק
נפטרה 21.4.1964	הררי סלה
נפטרה 21.4.1966	אמיצי הנקה
נפטר 24.4.1975	עצמון מרק
נפטר 13.4.1976	כץ יהושע (אחיו)
נפטרה 12.4.1978	כספי - גיל חביבה
נפטר 21.4.1981	גרינברג יוסף
נפטר 5.4.1984	וונג רומק
נפטרה 17.4.1984	כץ ענת בתנו
נפטר 3.4.1985	פרץ בוניו
נפטר 9.4.1987	ארי שלמה
נפטר 19.4.1988	ענבי לויזק
נפטר 1.4.1989	זמיר אדק
נפטרה 21.4.1992	רזון אנדה
נפטר 5.4.1995	כהן אברהם
נפטר 27.4.1996	גולן אליעזר
נפטר 16.4.1997	אלפנדרי בנימין
נפטר 26.4.1997	קרקאואר דוד
נפטר 30.4.1997	גל זאב
נפטר 9.4.1999	עמידן מאיר
נפטרה 9.4.2001	שפר אטל
נפטרה 3.4.2005	גזית סלה
נפטרה 7.4.2006	ענבי זלטה
נפטרה 18.4.2011	אקסלרד ציפ
נפטרה 30.4.2011	ידלין נעמי
נפטרה 6.4.2014	דגן אהובה
נפטר 25.4.2015	דגן אברשה

לעינת עומר

משתתפים באבלך
עם פטירתו בטרם עת של אחיד

ירדן עמלי

ניחומים לך ולמשפחתך
ושלא תדעו עוד צער

מכל בית עין המפרץ

ללורי צימט

משתתפים באבלך על לכתו של אביך

מוריס מונסון

ניחומים לך ולכל המשפחה בישראל
ובעולם, ושלא תדעו עוד צער

מכל בית עין המפרץ

מגש הקסף

"אין מדינה נתנת לעם
על מגש של פסוף" -
חיים וייצמן

...והאכר תשקט. עין שמים אודמת
תעמעם לאטה
על גבולות עשנים.
ואמה תעמד - קרועת לב אף נושמת...
לקבל את הנס
האחד אין שני...

היא לטקס תכונ. היא תקום למול סהר
ועמדה, טרם-יום, עוטה חג ואימה.
-- אז מנגד נצאו
בערה ונער
ואט-אט תצעדו הם אל מול האמה.

לובשי חל וחגור, וכבדי נעלים,
בפתיב יעלו הם
הלוד והחרש.
לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים
את עקבות יום-הפרך וליל קו-האש.

ענפים עד בלי סף, נזירים ממרגוע,
ונטפים טללי מעורים עבריים--
דם ה שנים יגשו,
ועמדו לבלי-נוע.
ואין אות אם חיים הם אז אם זרזים.

אז תשאל האמה, שטופת דמע-נקסם,
ואמרה: מי אתם? והשנים, שזקטים,
צענו לה: אנחנו מגש הקסף
שעליו לך נתנה מדינת-היהודים.

כך אמרו. ונפלו לרגלה עוטפי-צל.
והשאר יספר בתולדות ישראל.

נוק אלטרמן

